

Zaterdag 22 augustus 1964 te 11 uur

Officiële inhuldiging van de Koöperatieve Werkhuizen SCAP

voor scheepsmotoren, elektrische scheeps- installaties, pneumatische vloten

Nadat op zaterdag 21 september 1957 Ridder P. van Outryve d'Ydewalle, Gouverneur van de provincie West-Vlaanderen, de nieuwe tankinstallaties en magazijnen van de rederskoöperatieve S.C.A.P. had ingehuldigd, wordt enkele jaren later, en wel op zaterdag 22 augustus a.s. overgegaan tot de officiële opening van drie nieuwe afdelingen van deze instelling, respectievelijk voor de plaatsing en reparatie van scheepsmotoren, scheepselektriciteit en pneumatische vloten, welke overal meer en meer de vroegere reddingboten vervangen, en aldus bijdragen tot een grotere veiligheid op zee.

Het is de heer Bertrand, Minister van Verkeerswezen, in hoogst eigen persoon, die de nieuwe installaties officieel voor open zal verklaren van een kompleks dat 2.500 m² beslaat en geroepen is om voor de

vissersvloot zeer nuttig werk te verrichten.

Hoe deze koöperatieve tot stand kwam en wat ze geworden is, is een woordje geschiedenis waard.

Een woordje geschiedenis

Toen we tijdens de oorlog met de kleine kustvissersvloot, waarover wij toen beschikten inzake verkoop van vis en garnaal, aan korporatieve verplichtingen onderworpen waren, hadden een tiental vooruitstrevende kustvissersreders reeds een koöperatieve gesticht, welke als titel droeg: « KOOPE-RATIEVE VOOR VISSERSVOLK ».

Deze koöperatieve, alhoewel met soliede middelen gesticht, ging onmiddellijk na de oorlog teloor bij

gebrek aan een vaste hand in de leiding en onderling wantrouwen.

Reeds vóór de oorlog had dergelijke poging schipbreuk geleden bij de organisatie van de koöperatieve verkoop van garnaal.

Ook hier gold dezelfde reden.

Het was in 1948 nadat de visserij reeds drie schitterende na-oorlogse jaren inzake vis- en garnaalverkoop had gekend, dat men langzaam maar zeker de berg afging, omdat de schepen en de technische installaties waarover men toen beschikte verouderd waren en anderzijds elk land zich normaal begon te organiseren en bevoorraden, zodat de vis niet meer zo duur bleef.

De uitbatingen waren echter kostelijk, want men had, gezien er veel geld verdiend werd, op aller-

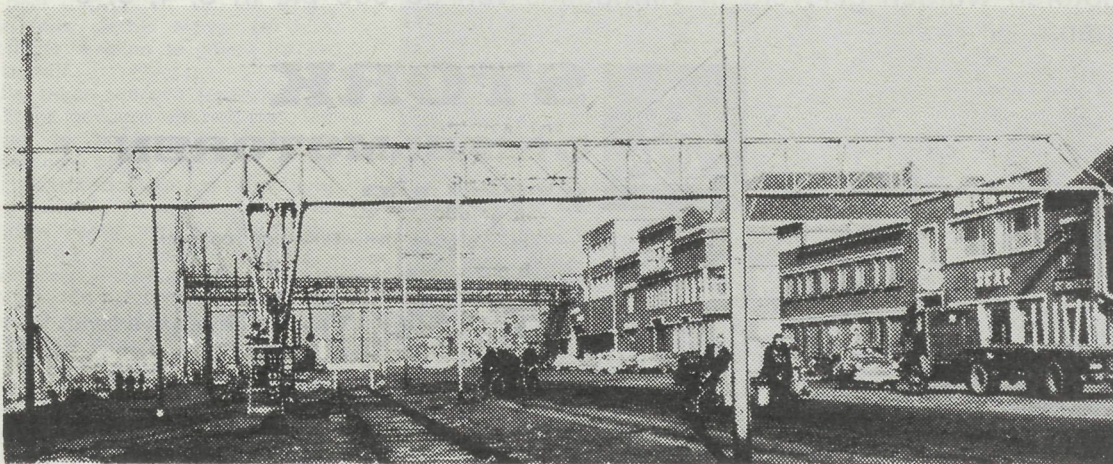
lei wijze schepen in de vaart gebracht. Nauw werd er niet gekeken als er maar vis werd aangevoerd, en... aan goede prijzen. De kosten van de uitrusting der schepen waren echter zwaar, maar daaraan dacht men weinig als er maar geld verdiend werd.

Een zware crisis liet op zich niet wachten, en vlug kregen vele reders en in het bijzonder zij die gemeend hadden van alle hout vissersvaartuigen te moeten maken, zware slagen. Een zware crisis en lockout van zes weken was er het gevolg van.

Grote rederijen en middenslag-ondernemingen werden niet gespaard. Het was op dat ogenblik dat enkele middenslagreders die de werkelijke toestanden en dure algemene onkosten voor ogen zagen, de koppen bij elkaar staken om voor de derde maal een aankoop-koöperatieve tot stand te brengen.

Daarvoor ontbrak echter reeds geld... en leiding van mensen uit de zakenwereld. En nochtans kon het bedrijf slechts door samenwerking van een onvoorwaardelijke ondergang gered worden. Ontelbare hindernissen dienden overwonnen. De grote rederijen deden daaraan niet mee. Zij waren, volgens hen althans, toen sterk genoeg ingericht met hun nevenbedrijven om aan de crisisperiode te weerstaan. Zij hadden immers hun eigen touwwerk- en garenfabriek, hun eigen ijsfabriek en vismeelinstallaties en hun eigen verzekering en werkhuis voor herstellingen. De middenslag- en kleine reders konden er zich wel bevoorraden maar waren geen aandeelhouders in de winst.

Zo werd dan op...

De Hendrik Baelskade met op het voorplan de leidingen voor de brandstofbevoorrading van de vissersvaartuigen

Nog een algemeen zicht van de nieuwe bedrijven van de maatschappij,

19 maart 1948 S.C.A.P. opgericht...

en verschenen de statuten in het Staatsblad van dit ogenblik, onder de franse benaming « Société Coopérative d'Approvisionnement à la Pêche », verkort « S.C.A.P. ».

De franse benaming doet vreemd aan, als men weet, dat het hier ging om een specifiek Vlaams bedrijf, door Vlaamse mensen in het leven geroepen en voor die mensen tot stand gebracht.

De stichters waren:
Aerts Charles, reder
Biske-Livron, zaakvoerder
Christiaan Albert, reder
Crabbe Felix, zaakvoerder
Dens Fernand, reder en voorzitter
Vanderbiest August, sekretaris
Verbanck Leopold, reder

Als we echter de namen van de stichters overlopen, dan is het niet te verwonderen dat daaraan niet veel aandacht werd gewijd daar de zaakvoerders Brusselaars waren, welke geen Vlaams kenden en slechts op de hoogte waren van de verkoop van produkten die de visserij het meest aanbelangden zoals mazout, olie en garens.

En zo was het ook niet te verwonderen, dat de stichters-reders, die deel uitmaakten van de Raad, er in feite slechts waren om hun praktische wenken te geven inzake het bedrijf.

Alle zaken werden tenandere in het Frans gevoerd en het was ten eerste te betreuren dat, na een schitterend begin, waarin elkeen zijn daadwerkelijke en financiële steun beloofde, de kooperatieve gedachte eens temeer langzaam teloor ging bij gebrek aan verstandhouding met mensen die de taal van de vissers niet machtig waren of met wie men veel te weinig contact had.

Het doel kent men, maar of dit voldoende zou zijn, zou de tijd spoedig uitwijzen. Mangel aan kapitaal daarenboven gepaard gaande met een onverbiddelijke strijd van buitenstaanders tegen de nieuwe kooperatieve, zouden spoedig

hun schadelijke werking doen voelen.

Zou het ideaal, waarvoor men voor de derde maal gestart was, het eens te meer moeten afleggen tegen kortzichtigheid in eigen milieu en gebrek aan geld? Dat zou de evolutie spoedig uitwijzen. Een machtige petroleummaatschappij Caltex, was weliswaar een flinke steun om de eerste stoot van zware concurrenten op te vangen, maar dit was niet voldoende.

Er was geld nodig en een sterke invloed in het milieu, want... onze middenslag- en kleine reders waren al zo dikwijls bedrogen en hun wantrouwen werd met alle middelen uitgebuit zodat de grondvesten gemakkelijk konden ondermijnd worden.

Na in 1949 reeds meer dan 7,5 miljoen liter mazout te hebben verkocht, daalde dit in 1955 reeds tot 4 miljoen en gingen de winsten verloren in grote onkosten.

Een doel was echter reeds bereikt: in vele aangelegenheden was de kostprijs van de produkten van 10 t.h. gedaald.

Maar zou men de strijd volhouden?

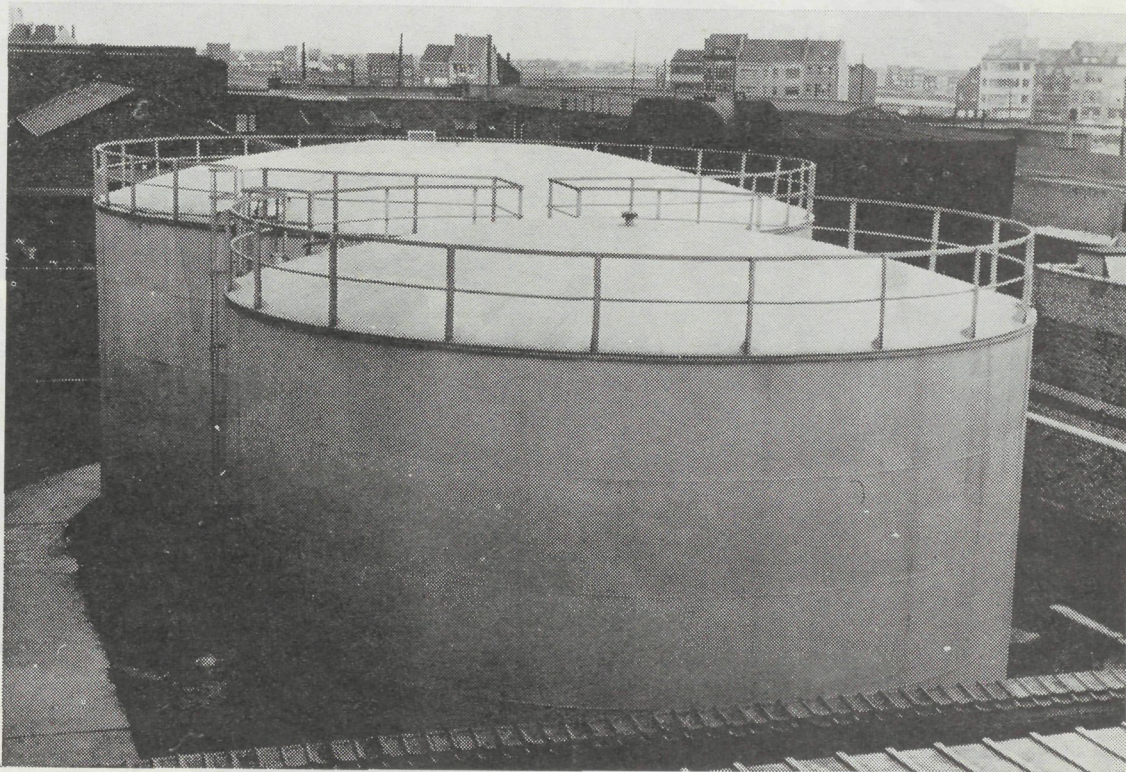
Want ook in eigen milieu en in eigen familie werd er tegen de kooperatieve opgekomen omdat de ene zijn zoon, de andere zijn broer enz... tewerkgesteld waren in allerlei bedrijven, welke er geen belang bij hadden, deze kooperatieve te zien ontwikkelen, zodat de strijd voor den brode enerzijds en anderzijds die voor het bestaan van een

bedrijf, zich ontpopte tot een vurigheid waarmee veel families gemeed werden.

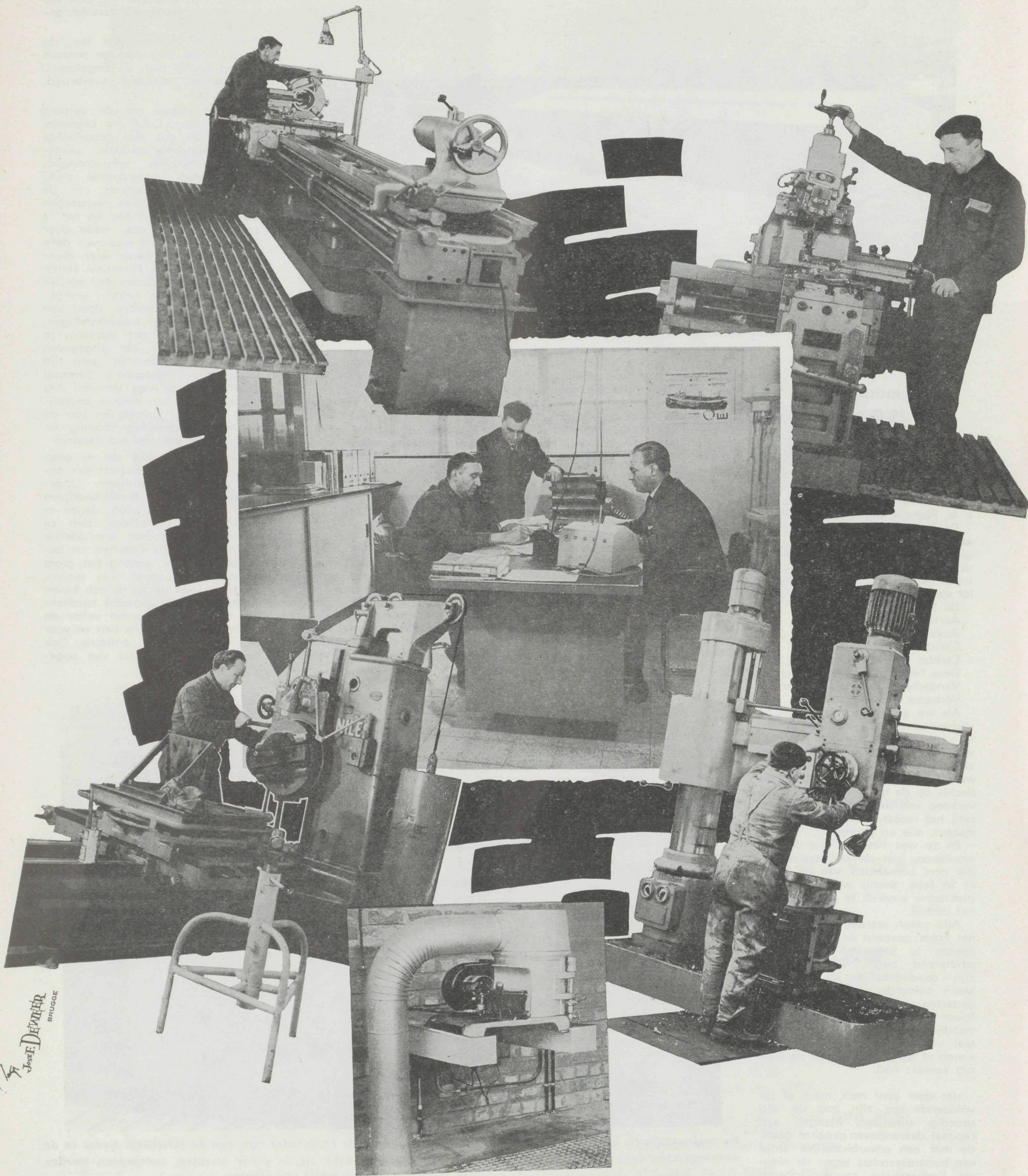
Kapitalen vloeiden niet toe, de zaakvoerders begrepen de mensen uit het bedrijf niet, en omgekeerd, hindernissen dienden overbrugd, enz... enz...

In het pogen om de verdere uitbouw van S.C.A.P. te kelderen, werden dan ook alle geoorloofde en ongeoorloofde middelen aangewend. Financiële verplichtingen, familierelaties, onderduimse druk, enzomeer, waren enkele van de aangewende middelen waartegen S.C.A.P. te kampen had en het is zeer begrijpelijk dat, mede door het gering kapitaal waarover deze laatste beschikte, harde jaren dienden doorgemaakt. Finantieel sterke maatschappijen zouden met plezier enkele miljoentjes hebben neergelaten om de roemloze dood van S.C.A.P. te zien bewerkstelligen, de toekomst lag dan opnieuw in hun handen en de uitgegeven bankbriefjes zouden in geen tijd terug zijn ingelopen. Eenmaal S.C.A.P. uit de weg geruimd, lag de weg naar een nieuwe prijsstijging voor het grijpen en zou de ondergane adering spoedig tot het rijk der vergetelheid behoren.

Daarbij komt nog dat er geen groter individualist bestaat dan onze Vlaamse reder-visser. Opgegroeid in kleine familiebedrijven waarvan velen op 365 dagen er 300 op zee vertoefden, zien zij niet verder dan hun onmiddellijk eigen belang. Zij beseften en beseffen nog niet genoeg het groot belang van kooperatieve samenwerking. Toen het er op aan kwam de kooperatieve gedachte hardnekkig te steunen, werden velen de onderneming, die door hen en voor hen was opgericht ontrouw. Ook de leiding bleek verre van opge-

De tankinstallaties van de firma S.C.A.P., die als het ware de levensader zijn van de instelling. Nadat in de aanvangsjaren deze tanks dienden gehuurd te worden, kon, dank zij de goede werking, overgegaan worden tot de aankoop ervan en de konstruktie van nieuwe.

Jozef E. Dewinter
 BRUGGE

LINKS BOVEN : Grote draaibank voor maken en afdraaien van schroefassen. — RECHTS BOVEN : Automatische schraafbank. — MIDDEN : Het leidend personeel : Vanroose Albert, Louis Dedrie en Praet Jozef. — LINKS ONDER : Aliseerbank. — RECHTS ONDER : Radial boormachine
 MIDDEN ONDER : Verwarmingstoestellen.

wassen voor de harde taak welke haar was weggelegd. Wat meer is: de leden wisten geen onderscheid te maken tussen de leidende personen en de maatschappij zelf, grotelijks door gebrek aan omgang met mekaar in eigen taal en niet meelevend met het bedrijf ter plaatse.

Aldus diende jaarlijks een daling van het verkoopcijfer genoteerd te worden en bereikte de verkoop van gasolie — produkt waarmee de onderneming toen stond of viel — niet de helft van wat zij bij het begin was.

Gezien het blijven bestaan van de onkosten, werden de kostprijzen van de produkten dermate hoog, dat een concurrentie met de tegenstrevers omzeggens uitgesloten bleek. Met een teruggave van slechts twee centimes per liter op de aankoop van gasolie, en niets op de andere produkten, werd in 1956 een nooit gekend laagtepunt bereikt.

De toekomst zag er somber uit... de vooruitzichten waren bijzonder slecht en financiële hulp van buitenuit diende men niet te verwachten.

ven een overtuigende visserij-aanhanger was van de cooperatieve gedachte, nl. de heer Prosper Vandenberghe. Laatstgenoemde stond reeds jaren in het visserijbedrijf, had een zelden geziene ervaring, terwijl zijn vroegere initiatieven getuigden van doorzettingsvermogen en zakenbeleid. Een betere keus kon bezwaarlijk gedaan worden.

Hij was immers onderwijzer geweest, tegenschrijver van de stad in de vismijn, sekretaris van de Zieken- en Pensioenkas der vissers, 24 jaar griffier van de Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisserij, stichter van de Belgische Visserijalmanak en van de Onderlinge Verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen Hulp in Nood, enz... In een woord, hij had met klein en groot meegewerkt aan de opbouw van het bedrijf en het leven van zijn mensen, want hij was ook stichter van de kustvissers-redersvereniging Hand in Hand Oostende en Zeebrugge, stichter van het Verbond der Belgische Zeevisserij en van de huidige Redersentrale, waarvan hij op heden nog, met en-

steund door verschillende hardnekkige en trouwe leden.

De vroeger gekende bloei was evenwel ver van heroverd, maar hieraan stoorde hij zich niet. Er zou voortaan met onverdroten ijver, werklust en entoesiasme gewerkt worden. Verloren zonen keerden naar het schaaftal terug. Een zoel windje bracht nieuw leven in de zaak.

Het zou ons echter te ver leiden alle initiatieven, door hem genomen, in detail te beschrijven. Het was evenwel met grote vreugde dat kon vastgesteld worden dat de heer Vandenberghe in zijn pogen volhardde en S.C.A.P. opnieuw de leiding nam van veel redersbelangen. Nieuwe en voordelige kontrakten werden met belangrijke leveranciers afgesloten, er werd overgegaan tot de aankoop van de mazouttank, die vroeger gehuurd werd, nieuwe tanks werden bijgebouwd, nieuwe magazijnen werden uit de grond gestampt, nieuwe pijpleidingen werden geplaatst, kamions werden aangekocht die ook de verkoop van gasolie langs de kust verzekerden. Er werd begonnen met de verkoop van reddingvloten, van kunstvezels, elementen voor olie- en mazoutfilters, onderdelen van gekende scheepsmotoren, uitstekende scheepsverven, schroeven, enz.

In vijf jaar tijd werd het zakencijfer opgevoerd tot meer dan 39 miljoen en zal ze in 1964 de 50 miljoen bereiken. Zo werd niet alleen de maatschappij vlot gebracht maar kende zij in de laatste twee jaar een ontplooiing welke thans toelaat over te gaan tot de inhuulding van de nieuwe afdelingen

allerhande scheepsvloten. Deze werkhuizen mogen terecht aanzien worden als enig in hun soort en zeker de modernste langsheen de kust.

In het werkhuis is een elektrische loopbrug gebouwd, met een laadvermogen van 5.000 kg., die alle te herstellen, zware onderdelen van scheepsmotoren, schroefassen en andere delen, in een oogwenk verplaatst naar de machines welke ze moeten herstellen, en na reparaties terugplaatst. Het spreekt vanzelf dat hier een aanzienlijke besparing aan werkuren wordt verwezenlijkt.

De instelling is uitgerust met draaibanken, waaronder een grote draaibank, speciaal geschikt voor het maken en afdraaien van schroefassen, een radialboormachine, een boorbank, een kopdraaibank, een schaaftbank, enz..., allen van de meest moderne types.

Alle wisselstukken van de motoren Bolnes, A.B.C., Mercedes, Lister, Moes, dubakompressoren, KR-pompen, enz. zijn in het magazijn van het werkhuis beschikbaar en de leiding van het werkhuis staat steeds en voortdurend in nauw contact met de verschillende motorfabrieken.

Ook met de schroevenfabrieken wordt nauw contact gehouden, ten einde schroeven te leveren van alle afmetingen in een minimum van tijd. Niet minder dan 27 gespecialiseerde vaklieden, draaiers, mekaniëkers, paswerkers, monteersers, en een ploeg buizenleggers, die als de beste van de kust mogen aanzien worden, staan onder de leiding van dhr Dedrie Louis, die in de visserijmiddelen algemeen gewaardeerd wordt om zijn vakkenis, eerdienstigheid en eerlijkheid.

Vóór de werkhuizen is een aanlegsteiger van 40 meter lang op 8 meter breed gebouwd, speciaal voor het aanleggen van vaartuigen welke dienen hersteld. Deze is uitgerust met een grote mast met een laadboom en een elektrische winch om de motoronderdelen van boord te nemen of aan boord te hijsen.

De reeds uitgevoerde werken sedert het in bedrijf nemen — toen werd met slechts vier mensen gewerkt tegen nu 27 — mogen als een referentie gelden voor het bedrijf. Zo ondermeer het plaatsen van een motor A.B.C. van 300 PK in de onlangs in de vaart gekomen O.141 « Don Bosco », een motor Baudouin van 150 PK voor de O.31, een motor Bolnes van 250 PK in de Z.422 en een motor A.B.C. van 300 PK in de zo pas tewater gelaten O.123, het plaatsen van 'n 100 PK motor aan boord van de N.106 « De Zeemanshoop ». De rederijen zijn vol lof over de uitgevoerde werken, zodat nu reeds verscheidene nieuwe grote werken op het orderboek voorkomen.

De prijzen zijn berekend buiten concurrentie terwijl een zeer bewaakt personeel steeds ten dienste staat van de klanten om hen zeer bereidwillig en met de grootste zorg alle gewenste inlichtingen te verstrekken die zij wensen.

Dit is evenwel nog niet alles, want naast de afdeling mechaniek, werd ook een...

Dit is de administratieve zetel van de maatschappij, waarin ook de burelen van de zustermaatschappij « Hulp in Nood » zijn ondergebracht.

Kortom, het einde van S.C.A.P. kon niet lang meer uitblijven, tot...

kele anderen een der grote bezielders is.

Nieuwe leiding Nieuwe en definitieve doorbraak

En toch werd de zaak niet opgegeven... Met de moed der wanhoop werd tegentij opgestoomd. S.C.A.P. moest en zou blijven bestaan, niettegenstaande er velen anders over dachten.

Er bleef nog slechts één reddingmiddel over, nl. EEN RADIKALE OMVORMING VAN HET BELEID.

Zo werd dan in maart 1957 een laatste wanhopige sprong gewaagd... en het lukte.

De taak om het reeds zinkende schip opnieuw vlot te brengen, werd op de schouders gelegd van iemand die in onze vissersmiddelen genoegzaam gekend is als een dynamisch persoon met een doorrijvend karakter en die daarenbo-

Een zware erfenis

De erfenis welke hij echter toebedeeld kreeg, was triestig en de op te lossen moeilijkheden groot.

Men had immers zopas een zakencijfer van meer dan 12 miljoen frank bekend gemaakt, omzeggens zonder overschot en zonder kapitaal. Bijzonder zwaar en ondankbaar was de hem toebedeelde opdracht, welke hij in afwachting van een beter leider, voorlopig aanvaardde.

Die voorlopigheid duurt nu echter reeds meer dan zes jaar.

Maar de nieuwe leider bezweek niet voor de grote moeilijkheden welke men S.C.A.P. in de weg legde. Meer zelfs, langzaam maar zeker slaagde hij erin het verloren gewaande schip opnieuw in de goede koers te brengen, en tekende de toekomst zich iets minder somber af. Hij werd daarin ge-

De oprichting van een machine- en elektriciteitsafdeling

Tot vóór enkele maanden had S.C.A.P. zich uitsluitend bekommerd om de verkoop van allerhande visserijbenodigdheden. Het is evenwel een feit, dat de reparatie een begrip is dat uit de visserijbedrijvigheid niet is weg te denken, wel integendeel.

Dat deze realisatie niet lang meer zou uitblijven, bleek wel een eerste maal toen werd overgegaan tot de verkoop van wisselstukken van scheepsmotoren. Dit was een eerste stap in de goede richting. Dank zij de stuwkracht welke uitging van de respektievelijke beheerders van S.C.A.P. en Hulp in Nood die financieel sterk steunde, werden de verdere plannen uitgewerkt. En zo gebeurde het dat onze visserij thans kan beschikken over een...

Zeer modern herstelbedrijf voor scheepsmotoren

Het was inderdaad einde vorig jaar dat de afdeling voor plaatsing en herstelling van scheepsmotoren gebouwd werd om spoedig gevolgd te worden van de bouw van een magazijn, een elektriciteitsafdeling en een afdeling voor herstel van

Afdeling elektriek

tot stand gebracht, zowel te Zeebrugge als te Oostende.

Na diverse verwezenlijkingen in kooperatief verband beschikt SCAP sinds enkele tijd over een geheel nieuwe afdeling. Het domein van deze, tot nu toe, jongste onder de leden van de SCAP-familie, heet « Elektricité ».

Het behoeft nauwelijks nog gezegd te worden, van hoe groot belang deze nieuwe afdeling voor de leden is. Wel iedereen weet, hoeveel jaarlijks gependeed wordt aan de elektrische installaties van de schepen. Zoals dit ook bij andere afdelingen het geval is, ligt de bedoeling daar, aan scherp konkurrende prijzen het beste en modernste te leveren van wat beschikbaar is.

Onze afdeling « Elektricité » welke momenteel beschikt over 'n werkhuis te Oostende en een te Zeebrugge wordt geleid door de heer J. Praet, die een jarenlange ervaring heeft op het gebied van scheepselektricité, en bijgestaan wordt door een groep bekwame vaklieden. Zoals hierboven reeds vermeld, beschikt de kooperatieve SCAP over twee werkhuisen « Elektricité », waarvan het ene gelegen is te Oostende aan de Edw. Anseele kaai, (begin haringhalle) en het tweede binnen een tiental dagen zal overgebracht worden naar lokalen welke gelegen zijn (bij de kuisbank) te Zeebrugge.

Benevens de klassieke werkgelegenheid, werd dit werkhuis voorzien van een speciale « testafdeling » waar AL het materiaal wat voor de schepen bestemd is, beproefd wordt onder precies dezelfde omstandigheden, als waaronder dit materiaal aan boord van de schepen moet werken, met dien verstande, dat het materiaal ook overbelastingsproeven van langere duur moet ondergaan. Het is slechts na het ondergaan van laatstgenoemde proef, dat het materiaal aan boord geplaatst wordt.

Vermeldenswaardig is het grote belang dat in deze afdeling gehecht wordt aan het gebruik der elektronika, dit zowel voor wat betreft het onderzoek van het elektrisch materiaal als voor wat betreft het regelen ervan.

Voor het onderzoek van wikkelingen (zowel ankers als veldwikkelingen), beschikken wij thans over een uiterst gevoelig toestel wat zonder enige twijfel, de kleinste fouten aanwijst welke in motoren of dynamo's kunnen schuilen.

Eveneens te vermelden valt het feit, dat motoren en dynamo's in de toekomst niet meer gereinigd (gewassen) worden met allerhande brandbare vloeistoffen welke het zeer grote nadeel hebben dat ze in meer of mindere mate tussen de draden van motoren of dynamo's blijven hangen en deze voortdurend aantasten. Er zal nl. binnenkort gebruik gemaakt worden van een geheel nieuwe procédé van chemisch reinigen, welke alle nadelen uitsluit welke het gebruik van b.v. benzine of betrachlorine inhouden.

Voor wat betreft het materiaal wat verwerkt wordt, zowel voor herstellingen als voor nieuwbouw, dient gezegd, dat gestreefd wordt enkel het beste en meest moderne

te gebruiken. Bij een bezoek aan het werkhuis Elektricité, zal men een idee kunnen hebben van de kwaliteit van het materiaal dat gebruikt wordt voor de installaties van de schepen.

Ter gelegenheid van de inhuldiging door minister Bertrand, zal er nl. in het werkhuis Elektricité een zeer bescheiden tentoonstelling zijn van het materiaal dat zal gebruikt worden voor de elektrische installatie van de trailer O.123 « Jami ».

Herstellen van vloten

Ook de veiligheid van onze vissers werd door de leiding van S.C.A.P. niet vergeten. Nadat sedert een paar jaar, het technisch nazicht der Elliotvloten op een in ons land tot nog toe ongekenke manier werd opgevoerd, en ook de verkoop en onderhoud van R.F.D.-vloten sedert enkele maanden wordt verzekerd,

Speciale tafels zijn voorzien om het delicate werk dat het inpakken daarstelt op een degelijke en betrouwbare manier uit te voeren.

Verder is het service-station voorzien van een air-conditioning en een geïsoleerde vloerbekleding, derwijze dat de te herstellen vloten aan geen de minste temperatuurschommelingen onderhevig zijn tijdens de duur van het testen.

Niettegenstaande al de werkbanken, tafels, apparaten en toestellen biedt de service-station een net uitzicht, derwijze dat onze techniker terzake, dhr De Pessemier Jef, in de grootste rust en kalmte het delicate herstellingswerk aan de vloten kan uitvoeren.

Een erkende macht...

Thans zijn we dermate gevorderd dat de rederskooperatieve

Belgische visserij dermate groot is, dat zij...

Ook reeds veel buitenlandse belangstelling kent

De naam S.C.A.P. is immers niet langer een lokaal of zelfs binnenlands begrip. Tot ver buiten onze grenzen is de werking van deze rederskooperatieve doorgedrongen. Ten bewijze hiervan moge gelden, enerzijds het bezoek welke men ontving uit Kongo, Afrika, Australië, Iran, Turkije, Frankrijk en Engeland met de bedoeling de werking van de onderneming na te gaan.

Onlangs schreef men ons van uit Noord Afrika (Tanger) dat men

Een prachtig zicht over de installaties van de afdeling mechaniek. Op het voorplan de steiger, waaraan verscheidene vaartuigen op herstelling wachten.

diende ook hiervoor de nodige ruimte voorzien te worden.

Daarom werd dan ook een nieuwe zaal opgetrokken voor het nazicht en onderhoud en alle mogelijke reparaties van vernoemde automatische vloten.

In deze werkplaats — een zeer efficiënt geheel — werden alle nodige gereedschappen en apparaten aangebracht, teneinde de vereiste werken derwijze te kunnen uitvoeren dat de herstelling der vloten er perfect geschiedt.

Nauwkeurige test-apparaten voor het controleren van de druk en de draagbaarheid, evenals voor het opsporen van onopgemerkt kleine lekken zijn voorhanden. Tevens kan beschikt worden over alle vereiste grondstoffen om gebeurlijke schaden te herstellen, of zelfs de ganse boven- of onderstructuur te ver-

S.C.A.P. als een erkende macht mag aanzien worden, waarmede in de toekomst meer dan ooit rekening zal dienen gehouden te worden. In tegenstelling met de beginjaren, toen noodgedwongen diende opgezien te worden naar gevestigde private belangen, is het thans Uw rederskooperatieve die de onttroonde machten de weg wijst, en dienen thans zij onvoorwaardelijk de hen aangewezen koers te volgen.

Hierbij spelen twee factoren een hoofdzakelijke rol, het drukken van de verkoopprijzen en het bezit door de reders van een eigen zaak. Een berekening maken van hetgeen de reders aan uitbatingskosten hebben gewonnen, dank zij de werking van S.C.A.P., ware onbegonnen werk. Laten wij eenvoudig zeggen dat de invloed van S.C.A.P. voor de ganse

overtuigd was hier te doen te hebben met een der meest volmaakte visserijkooperatieven van Europa en dat de verzekeringskooperatieve Hulp in Nood en de aankoopkooperatieve S.C.A.P. tot leidend voorbeeld dienen voor de ganse Europese visserijgemeenschap.

Beter erteken kunnen de beheerders van die twee maatschappijen niet toegezonden worden.

Het is bij het vaststellen van dit alles dubbel verheugend dat de belangstelling van een knappe minister naar dit werk is gegaan en daardoor afbreuk zal doen aan de spreuk: « Niemand is sant in eigen land ».

Hiervoor weze hij niet alleen geluk gewenst maar bedankt namens al wie het goed meent met de visserij. — R.B.